

ges i Ministerens Haand. Derimod ere de tre Mars Ventetid uden Afgang til Fjorfræmmelse i mange Retninger uheldig; kan en Mand vedblive at gjøre Tjeneste i en vis Grad, bør han ogsaa kunne forfremmes, forsaavidt som han ellers kan opnaa Fjorfræmmelse.

Ændringerne til §§ 113—139 ere dels mindre væsentlige, dels følge de af det Foregaaende.

Med Hensyn til Hærens Hæstehold foreslaar Ministeriet en betydelig Fjorøgelse af Hæste ved Rytteriet og Artilleriet. Ved Rytteriet vil Fjorøgelsen bortfalde ved den foreslaaede Inddragning af et Regiment. Ved Artilleriet erkjender man Vigtigheden af at have øvede Hæste til Bespænding for Kanonlinien, men under Hensyn til, at der til Bespænding af Mitrailleurer ikke behøves saa mange Hæste, antager man ikke, at en Fjorøgelse i den Udstrækning, som af Ministeren forlangt, kan være nødvendig.

Tilvejebringelsen af de manglende Hæste og Vogne for Krigsberebtskab foreslaar man væsentligst lagt i Kommunebestyrelsernes Hænder. Disse Myndigheders Vofalkundskab og praktiske Sands vil formentlig afgive den bedste Garanti saavel for et heldigt Valg som for billig Hensyntagen.

Med Hensyn til Forstærkningen kunde man være tilbøjelig til ganske at opgive en Institution, som i de fleste Tilfælde neppe vil faae praktisk Betydning. Hensynet til Usikkerheden af paa visse Punkter, navnlig i Kjøbenhavn, at kunne have en nogenlunde disponibel Reserverstyrke, naar dette kan naas uden væsentlig Bekostning, har imidlertid ledet til, at man tilraader at blive staaende ved den foreslaaede Ordning af den sjællandske, fynske og jydske Væbning, dog med Opgivelse af de foreslaaede Indfaldelser; desuden anser man Generalen for den sjællandske Væbning for overflødig, da en saadan vil kunne ansættes, om fornødent gjøres, i Krigstid; endelig foreslaar man kun at ansætte 1 fast Underofficer pr. Bataillon som Skriver, da man ikke skjønner, at der kan blive Arbejde til flere. Da man slutelig antager, at Honoraret for Officerer af Forstærkningen, som desuden have Pension og i Reglen anden Ansættelse, yderligere kan nedsættes, vil den hele Befostning, som Forstærkningen medfører, blive ubetydelig i Forhold til den Tjeneste, den kan komme til at yde. Da Forstærkningsafdelingernes Antal imidlertid er nedsat fra det nuværende, og da der i hvert Fald, selv om den største Del af Mandstabet i paakommende Tilfælde maatte tages fra Derne alene, ikke kan blive Anvendelse for alle Forstærkningens Mergange, anbefaler man at foranledige en Ændring i Børnepligtsloven, hvorefter Tjenestetiden i Forstærkningen nedsættes til 4 Aar.

At Tillægsbestemmelserne, 164—5, der gaa ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til yderligere at forøge Afdelingernes Antal, naar Rekruttilgangen voger, maa bortfalde, følger dels af den ovenfor foreslaaede Ordning, dels staa de i Strid med den Frihed, man bør have for Bevillingsmyndigheden i Fremtiden.

Efterat Flertallet foreløbig havde sluttet sig i det Væsentlige til de ovennævnte Hovedtræk af Ændringer til det forelagte Regjeringsforslag, og man havde tilstillet Ministeriet de herpaa byggede Ændringsforslag, (der til Vejledning hosjøiet meddeles), modtog man i et Møde den 12te Mai Ministerens Ytringer desangaaende. Denne udviklede, hvilke Punkter af disse Hovedtræk han kunde tiltræde, og hvilke han maatte modsætte sig; men da hans Afslutning til nogle Forslag og Modstand mod andre vare saaledes indbyrdes afhængige af hinanden, at det vilde være meget vanskeligt derpaa at bygge noget nyt Hele, saa besluttede Flertallet paa dette Standpunkt at fastholde sit oprindelige Forslag; og da Rigsdagssamlingen saa snart ventes sluttet, har man anset det for rigtig, saa kort som muligt, at sammenfatte Resultaterne af Udvalgets Arbejde paa dette Omraade og meddele dem til Rtinget om end i meget foreløbig Skikkelse. Man beklager nu at mangle Tid til at give nogen fylligere Fremstilling af de Betragtninger, der have været ledende ved Udviklingen af de fremskillede Forslag, der desuden i de fleste af sine Enkeltheder kun kunne betragtes som foreløbige Indlæg; men man meddele dem dog i Haabet om, at de maa kunne blive Forarbejder for kommende Udvalg om den samme Sag.

Skjøndt Flertallets Forslag ikke er saaledes udarbejdet i alle Enkeltheder, at nogen sikker Beregning af dets finansielle Følger derpaa kan bygges, har man dog ikke villet undlade at fremskille en Opgjørelse, der i alt Væsentligt kan anses for paalidelig. Hvor ikke Ændringsforslagene med Nødvendighed fremfalde Forandring, har man ladet Regjeringsforslagets Summer blive staaende, og hvor Overlag har maattet finde Sted, har man anslaaet Summerne saa rundelige, at Overstridelser i al Fald ikke kunne være at befrygte.

Hærens faste Befalingsmænd ville herefter komme til at bestaa af:

4 Generaler, 23 Oberster (12 af Fjodfolket, 3 af Rytteriet, 5 af Artilleriet, 2 af Generalfstabben og 1, Chef for Kongens Adjutantstab), 48 Oberstlieutenanter (F. 33, R. 3, A. 9, G. 2), 1 Chef for Officersskolen), 207 Kapitainer og Lieutenantlieutenanter (F. 131, R. 19, A. 49, G. 8), 321 Premierlieutenanter (F. 202, R. 36, A. 71, G. 12),